

תפ (חדרה) 57883-02-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חדרה) 57883-02-25 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 57883-02-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד רהב אופנהיימר

בית משפט השלום בחדרה

[19.10.2025]

כבוד השופט אלכס אחטר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון אשר גובש בין הצדדים. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, כך שכל צד טען לעונש בהתאם לעמדתו.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הורשע בעבירות הבאות:

א. תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (2 עבירות) - עבירות לפי סעיף 382(ג)+380 לחוק העונשין.

ב. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ג. תקיפה סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב)(1)+379 לחוק העונשין.

כאמור, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, המשקפות מספר אירועים שאירוע בינו לבין המתלוננת שהייתה באותה העת בת זוגו. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, החל מחודש אוקטובר 2024 ועד למועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם תקף את המתלוננת ואיים עליה במספר מועדים שונים - 21.11.2024, 13.02.2025, 31.01.2025.

לבקשת ב"כ הנאשם וטרם שמיעת הטיעונים לעונש, הופנה עניינו של הנאשם לשירות המבחן וזאת לצורך הכנת תסקיר. בתאריך 02.07.2025 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן ממנו עולה כי גורמי הסיכון של הנאשם עולים על גורמי הסיכוי והערכת שירות המבחן לקיומו של סיכון להישנות עבירות דומות מצד הנאשם בעתיד והתנהגותו פורצת גבולות החוק כלפי המתלוננת, הינו גבוה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות ברורים בדמות מאסר בפועל. המלצת שירות המבחן התבססה גם בין היתר על עמדת המתלוננת והתייחסות הנאשם עצמו למסכת האירועים בהם הודה בכתב האישום המתוקן.

בתאריך 10.09.2025 טרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, שמעתי את המתלוננת אשר התייצבה בבית המשפט וביקשה לומר את דבריה. התרשמתי לטובה מאישיותה, כנותה והעובדה שלא הפרזה בדבריה רק כדי "להשחיר" את פניו של הנאשם בפני בית המשפט. להתרשמותי, דבריה היו כנים, הולמים את נסיבות ביצוע העבירות ואכן ניכר שמעשי הנאשם, חרף תקופת הזוגיות הקצרה, עדיין הותירה בה (פיזית ונפשית) את אותותיהם.
טיעוני הצדדים לעונש:

בתאריך 10.09.2025 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש.

כראיות לעונש הוגשו מטעם המאשימה תעודות רפואיות ותמונות החבלות של המתלוננת (ת/1 ו - ת/2). גילון רישום פלילי של הנאשם (ת/3), גילון רישום תעבורתי של הנאשם (ת/4).
מטעם ההגנה, העידה אמו של הנאשם הגב' עפארה נאדרה, אשר ביקשה לדבר בטובת בנה, הדגישה כי היא מתנגדת לכל אלימות וודאי כלפי נשים, קיוותה שבנה יפנה לדרך חיים חדשה והתרשמתי מכנות דבריה ומרצונה שאכן האירוע מושא הליך זה יהיה אירוע פלילי אחרון בחיי בנה.

המאשימה במסגרת טיעוניה, הדגישה את חומרת מעשי הנאשם, נסיבות ביצועם, תוצאותיהם, את הפגיעה הפיזית והנפשית במתלוננת ואת הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה כך שינוע בין 18-36 חודשי מאסר, לצד ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי. המאשימה תמכה את עמדתה העונשית בפסיקה וביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם.

ב"כ הנאשם, אשר לא חלק על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וכן על עמדת שירות המבחן, ביקש לקבוע מתחם ענישה כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביסס את עמדתו העונשית על פסיקה וביקש להסתפק בענישה שתהווה את תקופת מעצרו של הנאשם.
הנאשם בדבריו, התנצל על מעשיו, ביקש סליחה והתחשבות בענישה.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בעניינו, אין להקל בעבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום. עסקינן באירועים קשים, פוגעניים, משפילים ואלימים, מדובר בעבירות אלימות המופנות כלפי בת זוגו של הנאשם שאירעו בתוך התא המשפחתי. מעשי הנאשם פגעו בכבודה ובזכותה של המתלוננת לביטחון ולהגנה כך גם פגעו בשלמות גופה ובחירותה. ידוע כי בנקל, ויכוח בין בני זוג עלול אף להסלים ולהוביל לתוצאות קשות עוד יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. בתי המשפט מגישים את חומרת מעשי האלימות בתוך התא המשפחתי, לפי בנות זוג, פעם אחר פעם, כך למשל ראו, ע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח". וכן ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: "מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש".

ראו לעניין זה גם ע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם".

כאמור, הנאשם במעשיו פגע הערכים המוגנים בעבירות אלימות, בתי המשפט התייחסו רבות לכך והדגישו את הצורך לנקוט בענישה מרתיעה כלפי מבצעי עבירות אלימות. ראו למשל ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזנסקי (22.03.10): "תופעה נוראה זו אשר פשטה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו... 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד...".

על רציונל זה חזר בית המשפט העליון גם ברע"פ 2750/22 אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל (09.05.22), כדלהלן: "קשה להפריז בחומרתן הרבה של העבירות בהן הורשע המבקש, אשר תקף את בת זוגו, באימונו עליה כי יטול את חייה. מעשיו מעוררים סלידה וראויים לכל גינוי והוקעה. וכפי שכבר ציינתי במקרה אחר: "... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..."

בענייננו, אין חולק כי מעשי הנאשם חמורים הם, הנאשם תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלות של ממש בשני אירועים, איים עליה ולא חסך את שבטו וכל זאת בתקופת זמן קצרה יחסית של ארבעה חודשים. הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים באופן ממשי וזאת אני למד בין היתר גם מהאמור בתסקיר שהוגש מטעם שירות המבחן שם תואר הנאשם כאדם אשר נוטה לריכוז עצמי גבוה ומתקשה לראות את צרכי האחר ולגלות אמפתיה. הנאשם נטה לצמצם את חומרת מעורבותו והמשיך ליצור קשר על המתלוננת ממעצרו. הנאשם התנהל מול שירות המבחן בנימה תוקפנית ועל כן בצדק התרשם שירות המבחן כי הסיכון הנשקף מהנאשם להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת חוק הינו גבוה.

בנסיבות אלה ולאור הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן נע בין 12-24 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

העונש ההולם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

בבואי לגזור את דינו של הנאשם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שלקח אחריות על מעשיו לאחר תיקון כתב האישום, הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר והעדת המתלוננת.

· לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן.

· לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעלו וצוינו על ידי בא כוחו בישיבת הטיעונים לעונש ואת דבריה הכנים של אימו.

· לקחתי בחשבון כי לחובת הנאשם הרשעה אחת שהתיישנה (ת/3).

· לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם למתלוננת ואת דבריה כנים שנאמרו בבית המשפט.

· לקחתי בחשבון את מסכת האירועים ואת משך התקופה בה הנאשם התנהל באלימות נגד המתלוננת.

· לקחתי בחשבון את תקופת המעצר בה נתון הנאשם ואת תנאי המעצר.

בנסיבות אלה, ולאחר שערכתי שקלול של כל הנתונים, הנסיבות ויתר השיקולים הרלוונטיים, באתי לכלל מסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף מעל הרף התחתון של המתחם ובהתאם לכך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל אשר יחושבו מיום מעצרו של הנאשם וזאת לפי נתוני שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפי ו/או על כל עבירות אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.

ג. הנאשם יישא בפיצוי המתלוננת הגב' מירפת אבו פרחח עדת תביעה מס' 1 בסך של 6,500 ₪ הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 15.1.26 ויועבר לרשות המתלוננת באמצעות מזכירות בית המשפט לחשבון בנק שפרטיו ימסרו ע"י המאשימה. המאשימה תדאג להגיש לתיק בית המשפט לא יאוחר מיום 26/10/25 אישור בדבר פרטי הניזוק, כלומר בדבר פרטיה של המתלוננת.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.